

Eesti rahvusväeosad — Eesti iseseisvuse nurgakivi.

1. Eesti polk—1. jalaväe rügement 15-aastane.

1. Eesti polk-rügement meie iseseisvuse rajajana ja kaitsjana.

Präegune 1. jalaväe rügement on võrreldes 1. Eesti polguga, millele pandi alus 25. aprillil 1917. a. Eesti sõjaväelaste organisatsioonide tekkimisele, sellele, 25. aprillil Tallinnas loodud sõjaväe rügement, järgnevalt peagi tuhandeid eesti kaitseväelasi igast Vene maa nurgast. Neist vormiti 1. Eesti polk. Polgu vormisid ja esimeseks ülemaks oli kindral A. Tõnisson. Teiseks ülemaks tõi polgu liitumisele järele kindral E. Põdder.

Uue väeosa loomine Vene revolutsiooni lagunemise ajaks polnud lihtne. Vene sõjaväelaste võimulaskjatele saadi küll lühiajaline ajutine ülemus, kuid tahtsust tegid igasugused Eesti asja vastu vaenulised võimulaskjad, kohalikud ja välised, kaitseväe komiteed, kes kartsid, et võimulaskjate ühele ja neid minema kihutatades. Umbesajadest eestlaste ette võeti vastu tegid kohalikud vene võimulaskjad ja paljud Eesti polgu varustamisel. Peamine raskus aga oli meeleoluline. Revolutsioon oli püüdnud riigile korra ja tahtsust kaitsevõime. Sellest vane sõdur ei tunistanud enam vähematki korda, ega paendunud vähemagi dissipliini alla. Vene sõdurid 1880. aastal loolemises, riigi poolt väljaantud varustusega hõngimises ja mittingutel käimises. Nii-iguseid vaateid püüti pooldada küll ka eesti sõdurite. Hiljem, kui enamased võimulaskjad, oli nende esimehiks püüdnud 1. Eesti polgu hävitamine.

Enamlaste kihutustöö ei lannud vilja, 1. Eesti polk jäi nende äsjuste vastu külmaks. Järgi siis ei suutnud enamased 1. Eesti polku ära lõhutada, kui võim oli läinud kommunistide kätte kogu Vene riigis. Eesti ohvitserid ja sõdurid ei muutunud loolejaks korjuse, vaid näitasid, et Eesti polk on ka revolutsiooni olukorras korralik väeosa.

ja Eesti asjale auks. Ja sel ajal, kui Vene väeosaades viideti aega mittingutel, pidas 1. Eesti polk iga päev 6 tundi õppust.

Pärast saarestiku langemist sakslaste kätte sattusid venelased paanikasse. Võis arvata, et varsti langeb sakslaste kätte ka Haapsalu ja kogu Eesti. Väänemaa peale vaatasid vene väeosa ja tahtsust maa-alale, kus taganetasid rüüstamiste ja põletamistega. Siin astus välja 1. Eesti polk.

rahva ja varanduse kaitseks. Pühitsete aja jooksul lõpetas polk vene-aste vägiwalla ning pani ennaft malmi-aste peremeheks kogu Väänemaa.

Mure maa ja rahva saatuse pärast oli polgul alati südamel. Mõde, näha kodumaa iseseisvuse riigina, läks järjekordseks. Korraldajad ja kommunistid vägiwalla tasvamisega meie kodumaa nõudis sõda juba a. w. a. l. k. l. t. et Eesti Maapäev wiibimata kottu tuleks ja kuni Alutaga kogu kottu tuleks. Nii riigivõimu Eesti korra ja julgeoleku kindlustamiseks enefe kätte võtsid. See tähelepanu- võttis otus, mis wiipab juba rahva enefemääratusele, tehti Haapsalu polgu komitee üldkoosolekul 8. novembril 1917. a.

Maapäeva laialiajamise puhul kommunistide poolt avaldas polk palju protesti ja mõistis kommunistide toore vägiwalla Eesti rahva efinatate kallal kõige kõredamalt hukka. Nii-iguse Maapäevale aga palus polk tulla Haapsalu ja lõpetas anda oma kaitset igasuguse vägiwalla vastu.

Pärast kommunistide vägiwalla eesti tegelaste kallal Tartus 20. ja 21. novembril, mil ta polgu ülem kindral Tõnisson enamlaste poolt vangistati, kuulutas 1. Eesti polk, et ta ei luba ühelgi võõral võimul ega rahval tungida Eesti isemistesse asjadesse ja nõudis vangistatud isikute vabastamist, lihtsades juurde, et nende nõudmistele mitte täitmise korral astub polk välja jõuga.

On avaldatud inestust, kuidas polk suutis olla telet lagunemast ümbrust korralik ja töötas väeosa. See imetegew joud peitus Eesti sõdurite tulises kodumaa armastuses, armastuses Eesti asja vastu ja kaitumata uskus ja lootuses. Nii-iguse Eesti iseseisvuse ja vabana. Wiibides 1. Eesti polgu tülilijewas- tates, tundsid eesti sõdurid, et neil ongi see joud, teda Eesti oodanud aastafad- dafid. See teadmine andis julgust loot- ta, et pragi leidub paros juhus võõra võimu hävitamiseks Eestis.

Saksa okupatsioonivägede sabumisel meie kodumaale muutus 1. Eesti polk sakslastele ja Balti hertsogiriigi loojatele pinnaks filmas. Rääkis ju 1. Eesti polgu

Eesti iseseisvuse rajaja ja kaitsja.

Esmapäeval, 25. aprillil, pühitsete esimene Eesti rahvuslik kaitsevõime ühtsus, 1. Eesti polk, praegune 1. jalaväerügement, oma 15. aastapäeva.

See pidupäev on õigustatult kogu Eesti rahva üksmeelseks pidupäevaks. Wiisteist aastat tagasi löid tootord valitseva olukorra kiuste rahvuslikult aateft tiivustatud ning kodumaa tulewikku südamel andwad Eesti sõjaväed ise esimehe rahvusliku polgu, sellest on saanud meie kaitsevõime põhialus ning kus korraliku väljajõe korral kristalliseerus Eesti omariikluse ja rippumatuse mõte; ning sai võimalikuks iseseisvuse väljakuulutamise ja teostamine. Juba jaanuarikuu esimestel päevadel 1918. aastal peamist 1. polgu koosseisu kuuluvate kaitsevõime kongressil otustatades:

„Eestimaa looduslikkude ja ajalooliste piirides Väänemere, Soome lahe, Narva-Jõr, Peipsi järve ja Läti keelepiiri vahel tuleb wiibimata kuulutada iseseisvuse wabariigiks.“

See oli iseseisvuse väljakuulutamine nii-õelda omal käel, mis julgustas suurel määral Maapäeva Wane-

mate Rõugetu 24. meebriari manifesti avaldamisele. Kogu Wabadusjõja armulise mitmetordiselt ülekaaluga waenlase vastu peetud kangelaskitlused on kirjutanud 1 polgu-rügemendi nime kuldähtedega Eesti wabaduswõitluse ajalukku. Eriti kogu Wirumaal ja palju- kannatanud Narwa linnal on kustumatult jooje tänuõhku õelda juubilarile, tema esimehele juhile ja organisatsioonile diwiisilemale kindral A. Tõnissonile, lugupeetud kolonel A. Pulkale, kes on rügemendi juhtinud suure armastuse ning andefuga Wabadusjõjas ja piktade aastate testel tänapäewani, ning kõigile teistele juhtidele ja kangelasmeelsetele sõduritele.

Südamlike terwitusi 15. tähtpäeval Eesti iseseisvuse tähtsamale nurgakivile, Eesti 1. polgu-rügemendile!

Kindral A. Tõnisson,
1. Eesti polgu organisatsioon ja esimene ülem.

Kolonel A. Pulk,
1. jalaväerügemendi ülem Wabadusjõja päewil ja praegu.

püüdnud ja eesmärgid risti vastu sakslaste kawatustele. Nähes 1. Eesti polgu laskewat takistust nende plaanide teostamisel, otustas okupatsioon võim teha lõpu 1. Eesti polgu ja saatis ta aprillil alul 1918. a. lokaali.

Polgu 15 iseseisvuse teostamisel jäi seetord poolle, kuid seni tehtud tööl oli määratu tähtsus.

1. Eesti polgu asutamine oma mees- teft ja ainult oma meeste juhatusel näitas, et

on võimalik puhtest polkude olemasolu.

See asjaolu süendas eesti kaitsevõime enestes ja rahvas usku oma võimetele ja tõstis rahustunnet.

1. Eesti polk ja hiljem temaft võr- sunud teised eesti rahvuswäeosad löid kindla aluse ja eeltingimused edule Wabadusjõjas. Võlels olnud 1. Eesti polku, siis wiist küll meie iseseisvus oleks jäänud küttamaks.

1. Eesti polk andis meie kaitsevõimele Wabadusjõjas ka terve rea juhte wastutustaristele tohtadele. Kolme diwiisi eesotsas seifid 1. Eesti polgu ohvitserid (kindral Tõnisson, kindral Põdder ja kolonel Parts).

Okupatsiooni võimu lagunemiseiga 1918. a. jügil asus Eesti oma

iseseisvuse mõtte teostamiseks.

Selleks oli kaitsevõime tarwis. Nii-iguse Wäitluse esimehiks sammuts oligi kait-

sevõime loomine. Otustati esialgu luua kuus jalaväerügementi.

Endised rahvusliku 1. Eesti polgu ohvitserid ja ka paljud allohvitserid ja sõdurid astusid vormeeritawasse 1. jalaväe rügemendi. Omades 1. Eesti polgu kaadri ja sellega kaastööd meelsuse, eesmärgid ja aate, jattas 1. jalaväe rügement oma eeltäia tööd — wõitlust wabaduse ja iseseisvuse eest.

1. jalaväe rügemendi vormeerimine 1918. jügil Tallinnas nõudis suuri pingutusi, kuna alul puudusid tähtsust relwad ja igasugune varustus. Seetuu- res waenlane oli alanud pealetungi ja lähenes järjekord Tallinnale.

Rügemendi vormeerijaks ja esimehiks ülemaks Wabadusjõjas oli kindral E. Põdder, teiseks ülemaks 26. detsembrist 1918. a. kuni 22. oktoobrini 1919. aastani — kindral O. Heinze ja kolmandaks kolonel A. Pulk, kes rügemendi juhtinud kuni käesolewa ajani.

Wormeerimise ajajärgul Tallinnas 21. novembrist 1918. a. kuni 2. jaan. 1919. a. oli rügemendi tähtsaks üles- an'eks Nii-iguse Wäitluse ja pealinnal- guleoleku taitsimine. Kohalikud kommunistid olid liitunud ja läfild wõitlustinde lähenemisega Tallinnale ifka julgemaks, ähwardades kuttuda Nii-iguse Wäitluse ja wõtta oma wõimulese pealinnal. Nende aktiivne wäljaastumine 17. detsembril suruti maha Narwa koolipoistest

toosnema roodu poolt. Rügemendi, kui suurema väeosa wiibimine Tallinnas hoidis ära punaste tõffemad mäsutafed. 1918. a. detsembriluu lõpuks tungisid punawõed kuni 35 km. Tallinnast.

Pealinn oli hädas.

Selle tõttu saadeti wõitlusrindele ka 1. jalaväe rügement, kuigi ta polnud lõpetanud vormimist.

Algas rügemendi sõjaline tegevus Wabadusjõjas. Rügement tuulus 1. diwiisi koosseisu, teda juhatas kindral A. Tõnisson. Juba 3. jaanuaril tungisid punased mitu korda ägealt kallale, püüdes rügemendi rinnet läbi murda, kuid waenlane löödi sarte kaotustega tagasi. Rügement asus nüüd ise wastutallale tungile ja löi punased mitmetel seifutof- halt wälja. Wäerindel teffis murrang. Waenlane löi kartma ja ei tunginud enam peale, waid hoidis eemale. Warsti andis Ülemjuhataja meie wägedele käsu wiibises pealetungis. See arenes edulalt. Waenlase taandumine muutus põgene- miseks. 1. rügement tungis peale

Ruusalu, Radrina, Ratwere, Narwa maantee suunas ja oli põgenewatel punastel alati kannul. 18. jaanuaril jõudis ta Waiwara Sinimägedeni. Ta piitas mäed ümber ja wangistas terve puna- wäe rügemendi, saades 700 wangi, hull kuulipildujaid ja püsf. 19. jaanua- ril jõudis rügement koos naaberwäeosa-

wal paraad ja ühisõuna, õhtul pere- kondlik kooswiibimine ohwitseride kati- nos. Pidustustele on oodata kõrgemaid riigi- ja wäejuhte, küllalisi wälistiiki- dest, kaaswõitlejaid rahvuswäeosade, wabadusjõja ja hiljemast ajajärgust. Sõjawäeline ajatiri „Sõdur“ ilmub sel puhul erinumbriina, märkja suurenda- tuna ja päewakohase fufuga, ilustreeri- tuna rohkearwuliste piltidega.

Üleskutse.

Selts „1. Eesti polk“ on omale wõ- nud ülesandeks wälja anda eesti rah- wuswäeosade ajalugu. Teofe 1. oja, ma- jor D. Kurwitsa kirjutatud „Eesti rahvuswäeosade loomine 1917.—1918. a. 1. Eesti polk“ ilmus trükit 1930. a.; kirjeldab rahvus- wäeosade organisatimi alguft oft- kuuni 1917. a. Koostamisel ole v. 2. oja annaks 1., 2., 3. ja 4. Eesti jalaväe- pollude, E. ratfawäe polgu, E. kuurtüki- wäe brigaadi, E. tagawarapataljoni,

E. infeneriwäe roodu, 1. E. diwiisi, E. sõjawägede kaabi ja wäifemate ühtuste, organisatimiskomiteede ja -bü- roode, jamuti ka kaitfeliidu („Omataitfe“) algagade ajaloolise ülewaate, walgusta- des ühtlasi ka wene revolutsiooni- ja saksa okupatsiooniga ühtlase ühtlust.

Ülesanne on nõudnud ja nõuab Selt- fift suuri pingutusi, eriti teofe wäljaand- misels aineliste wõimaluste leidmisel, milles tunduwaid raskusi on tekitanud praegune majanduslik kitiitus, mis mõ- junud teofe lewinemisele. See asjaolu

dega Narwa ideni wälja. Põhja Eesti oli puhastatud waenlaseft!

Pärast Narwa wõitumist kuni 13. maini 1919. a. teostas rügement kaitset Narwa jõe alamjookul — Narwa mereni. Waenlane püüdis tungida Narwa-Jõeluu ja Riigiküla suunas Narwale seljataha. Umbertõusdes küllad kaitfid mitu korda kisti kätte, kuid

rügemendi kaitserinne jäi püsima.

Meie ühife pealetungi puhul Narwa wäerindel tungis rügement 13.—18. maini wälja Luuga jõe joonele.

Kui Narwa rindel wõitlused jäid soifu, loodeti rügement lõuna rindele. Siin, Põhja-Läti wabastamisel wõttis ta oja Rühja tagasi wõtmist ja operatsioo- nist Wõru—Kreugburgi suunas, tungides wälja Düüna jõe.

Randesweeri wästu

Jõudis rügement kriitilisel momendil, kui Randesweeri oli meie wõitlusrinde läbi murdnud. Jõudes Wolmari, löi rüge- ment ägebas wõitluses sakslased Starte külast wälja ja sundis Randesweeri Walmi grupi taanduma. Sellele järg- nema meie wäeosade ühife wastupeale- tungi puhul tungisid rügemendi osad neile määratud suunas waenlasega la- hinguid kütes 3. juulil wälja kuni Stint järwe ja Jegeli järwe wahelise kitiufeni, mõni kilomeeter Riiaft Kõge päraft wa- herahu mofsmahattamist saadeti rüge- ment tagasi Narwa wäerindele ja asus kaitfle Luuga lohe taha

Babino, Glubokoe ja Ropeni järwe joonele, kus ligemale kolme kuu jooksul löi tagasi punaste pealetungid.

6. novembrist 1919. a. asus ta kaitfle Narwa jõe ülemjookule, Wast- narwaft Narwani ja wõitles siin kuni Wabadusjõja lõpuni. Wõitlused rüge- mendi kaitfeliigis Narwa jõe ülemjook- ul seifid kuus nõbalot mahelbuma äge- busega praagu iga päew. Punased taht- fid tingimata wõituda Narwa, et fift Tortu rahulon verentfil wälja taubelda kaitlufumaid rahulepingu tingimust. Wõitlused Narwajõe ülemjookul olid rügemendile kõige raskeamad Wabadus- jõjas — löi kaitfeliit — 50 km., waenlase jõude fuur ülekaal,

ühelha meest rügemendi ühe mehe wästu,

alaline puhtueta tegevus, waenlase wahetpidamata kallaletungid ja meie wastulöögid. Kõil fee nõudis suurt teha- list ja waimlist jõupingutust. See oli **kangelaskitl ajajärel,**

kus rügement kirjutas kuldähtedega oma nime Eesti rahwa wabaduswõitluse aja- luku.

Wabadusjõja lõppedes asus rüge- ment poolteft kuni Narwas. Wiibi fift üle N.-Jõefu ja 1920. a. jügil toodi Narwa tagasi, kus ajub käesolewa ajani.

Wabadusjõja järele lohe aasta joo- sul pidas rügement õppetöö korral ka piiritulme teenistust. Piiritulme asuta- misega langes rügemendil fee kohustus. Selleft ajast peale on rügemendi töö pühendatud kaitsevõime wäljajõe, nende eluruumide ja elu-olu paranda- misel. 12 aasta jooksul on rügement muutunud suureks töökooliks, kus kaswa- tust ja õpetust kodumaa kaitmise alal iga aasta kaawad tuhanded noored mehed.

See waim, mis rügemendi juhtel ja wõitlusal kandis läbi wabaduswõitluste, **püfif raugematult edasi.**

Rügemendis on alal praegu 12 ohwit- feri ja sama palju allohvitfere, kes wõ- nud oja Wabadusjõjast.

Rügement on heas wahetorras teiste wäeosadega Sõprusfidehed on loodud ka wälismaade wäeosadega, eestfift läti jalaväerügemendiga.

Kodumaa kaitfeks iga filmapilt walmis, seifab rügement walwel enefe poolt kätte- wõidetud Narwa jõe kallastel.

wõib ebasoowitawalt pifendada teofe 2. oja ilumiseaega wõil ilumise koguni teha kitiitawaks.

Neil põhjustel, ja meele tuletades eesti r.-wäeosade ajaloolist tähtsust Eesti iseseisvusewõitluses, pöörub Selt eesti r.-wäeosade 15. aastapäewa puhul kitiide poole palwega: toetage ilmunud teofe õfmitfega üldtähtfufega ülesannet; selle- ga aitate kaasa töö lõpulewiimisele ja hindate kõige paremini eesti r.-wäeosade tähtsust ja teeneid.

Eriline huwi tohtis selle teofe wastu olla eesti rahvuswäeosades teeninuil kaitsevõimele, awalikfudel raamatulo- gudel, koolidel j. t. afutistel. Teos on Paridus- ja Sotfialministeriurumi Ra- matufogubele, komisjoni poolt soowita- tud awalikfudele raamatufogubele. Saa- dawal: oft wõl postitust Seltfift „1. Eesti polk“ (Tallinn, Raefojapl. 14) ja kõigist raamatufaplustest (pealadu „Pä- waiehes“).

Suurtima lugupidamisega

Selts „1. Eesti polk“.

1. Eesti polgu 15. aastapäewa pidustused Narwas ja Tallinnas.

25. aprillil j. a. möödub 15 aastat 1. Eesti polgu — praeguse 1. jalaväe- rügemendi ajutamiseft Tallinnas. Nime- tatud tähtpäewa pühitsetakse seltsi „1. Eesti polgu“ ja 1. jalaväerügemendi ühifel korraldufel Tallinnas ja Narwas.

Tallinnas on 24. apr. kell 12 „Estonia“ kontfertsaalil pidulif aktus fufetega, kus kõnedega efinewad wälis- minister Jaan Tõnisson, 1. Eesti polgu wormeerija, praegune 1. diwiisi ülem kindral A. Tõnisson j. t.; aktuse kontfertsala täidawad „Estonia“ muusika-osaftonna segatoor, kunstnik M. Lüdig orelil ja kaitseministeriurumi or- fester. Aktus antakse edasi raadio laudu. Aktusele tuuakse Narwaft 1. jalaväe- rügemendi ja Tallinna garnifioni kaitse- wäe ja kaitfeliidu ofade lipud wastawa

tferemontaaliga. See sünnib meil esi- meft korda ja tohtis pakkuda selle tõttu fuurt huwi.

Narwas korraldatakse 24. apr. Peetri kirikus jumalateenistus, 25. apr. päe-

mal paraad ja ühisõuna, õhtul pere-

